

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. Дулово, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУЛОВО в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай К. Кънчев

при участието на секретаря Нина Р. Станчева
като разгледа докладваното от Николай К. Кънчев Гражданско дело №
20213410100318 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.318 и сл.от ГПК, образувано по молба на Х. К.
М. против А.. К. М..

Искът е с правно основание по чл.49, ал.1 от СК.

В молбата за развод ищеца твърди, че с ответницата сключили граждански брак на *****г. в гр. Дулово, от който имали родени две деца, ненавършили пълнолетие - Е. Х.К. с ЕГН ***** и Е. Х.К. с ЕГН *****. Сочи, че в началото семейния им живот протичал нормално, като след раждането на второто им дете отношенията им с влошили, започнали да не се разбират, не намирали общ език по редица семейни въпроси и имали противоположни схващания относно семейните им задъжжения. Всичко това се случило в ***** където живеели. Конфликтите между съпрузите по различни поводи зачестили. През месец февруари 2021г. ответницата се прибрала заедно с децата им при своите родители в ****.

Твърди, че от момента на завръщането на ответницата в страната датира и фактическата раздяла между тях. Правили опити за заздравяване на брака, но неуспешни.

Счита, че е налице настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака, че същият е лишен от смисъл и съдържание и продължаването му не е

в интерес както на съпрузите, така и на обществото. Не претендира издръжка.

Заявява, че нямат общи банкови сметки. Имат придобит по време на брака недвижим имот, но срещу задължение за гледане и издръжка.

Моли съда да постанови решение, с което:

- Да прекрати бракът имз като дълбоко и непоправимо разстроен без произнасяне по въпроса за брачната вина;

Да бъде определено местоживееене на децата Е. Х.К. и Е. Х.К. при тяхната майка А.К.;

- Упражняването на родителските права по отношение на родените по време на брака деца Е. Х.К. с ЕГН ***** и Е. Х.К. с ЕГН *****, да бъде предоставено на тяхната майка А.. К. М..

- Да бъде определен следният режим на лични контакти между бащата Х. К. М. и децата Е. Х.К. с ЕГН ***** и Е. Х.К. с ЕГН ***** – всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 09.00 часа в събота до 18.00 часа в неделя, както и един месец през лятото по споразумение между родителите.

-Бащата Х. К. М. да бъде осъден да заплаща на всяко едно от децата си Е. Х.К. и Е. Х.К. чрез тяхната майка и законен представител А.К., ежемесечна издръжка в размер на 300 лв./изменен в съдебно заседание на 29.11.2021г./, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от датата на подаване на исковата молба до настъпване на обстоятелства изключващи плащането.

- След прекратяването на брака съпругата А.К. да възстанови предбрачното си фамилно име „Алиева”.

Представя писмени доазателства. Сочи гласни доказателства.

Ищецът Х. К. М. – редовно призован, явява се лично и заявява че поддържа молбата за развод и че желае да се разведе. Заявява, че няма възможност бракът му с ответницата да бъде заздравен и те отново да заживеят като семейство.

Ответницата А.. К. М., в депозирания писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК, поддържа становище, че бракът между съпрузите не е дълбоко и непоправимо разстроен и като такъв, същият не следва да бъде прекратен. Заявява още, че изложените в молбата за развод обстоятелства относно дълбокото и непоправимо разстройство на брачните отношения довели ищеца

до желание за прекратяване на брака с развод не отговарят на обективната истина.

Сочи, че настъпилата между страните временна криза в брачните им отношения е по вина на ищеца. През всичките 13 години от бракът им не са имали спорове, скандали и разногласия, живеели в разбирателство и обич, отглеждали с желание и любов двете си деца. Заминали да работят в ***** през 2009г., направили собствена фирма за разносна търговия и работили през всичките години заедно в интерес на децата и семейството. През месец февруари 2021г. по общо решение на двамата съпрузи, ответницата се прибрала заедно с децата в Република България, защото искали те да учат в българско училище. След като се прибрала в България постепенно с течение на времето ответницата започнала да усеща при телефонните разговори с ищеца, че той съкращавал времето им, обяснявал че бърза, че има много работа, припряно пита дали тя има да му казва още нещо, след което прекратявал разговорите. Това негово поведение било необичайно, тъй като той никога не се е държал така с ответницата.

Поведението на ищеца дало повод на ответницата да се върне с децата без предупреждение в Германия, в жилището където живеят там и има ключове от него. При пристигането им ищецът бил на работа. Ответницата видяла оставени върху телевизора документи за два банкови превода всеки по 1 500 евро, направени от ищеца в един месец на името на непозната жена от гр. Истанбул, Република Турция. Ищецът се прибрал от работа и пребледнял като ги видял. Вечерта ответницата провела разговор с ищеца, в който последният признал че се е запознал с тази жена в интернет мрежата и че контактувал с нея. Заявил че не се е срещал с нея на живо, но е влюбен, искал да опита дали ще се получи някаква връзка между тях, желаел сега да се разведат, а после можело отново да се съберат. Когато ответницата го попитала какво ще стане с децата им, ищеца мълчал и нищо не отговарял. Ответницата останала шокирана от поведението на ищеца, тъй като той винаги е бил тих, скромнен и работлив мъж, като през всички години на бракът им не е давал поводи за ревност.

Оспорва иска в частта на вината, като счита, че бракът следва да се прекрати по изключително вина на ищеца.

Желае сключеният между страните граждански брак да бъде прекратен

като дълбоко и непоправимо разстройство изцяло по вина на ищеца. Да бъде определено местоживеене на децата Е. Х.К. и Е. Х.К. при тяхната майка А.К.. Упражняването на родителските права по отношение на родените по време на брака деца Е. Х.К. и Е. Х.К., да бъде предоставено на тяхната майка А.К.. Да бъде определен следният режим на лични контакти между бащата Х.М. и децата Е. Х.К. и Е. Х.К., само за месеците в които същият се връща в България – всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 09.00 часа в събота до 18.00 часа в неделя, както и един месец през лятото когато майката не е в редовен платен годишен отпуск и по споразумение между двамата родители. Бащата Х.М. да бъде осъден да заплаща най-късно до 05-то число на текущия месец, на всяко едно от децата си Е. Х.К. и Е. Х.К. чрез тяхната майка и законен представител А.К., ежемесечна издръжка в размер на 500 лв., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, за в бъдеще, считано от датата на подаване на исковата молба до настъпване на промяна на обстоятелства, определящи нуждите на децата. След прекратяването на брака съпругата А.К. да запази брачното си фамилно име „М.". Да бъде предоставено ползването на семейното им жилище, представляващо обзаведена стая с отделен вход разположени откъм главният ход на недвижим имот, находящ се в *****, заедно с общо ползване на кухня и сервизни помещения.

Претендира издръжка от ответницата в размер на една минимална работна заплата, считано от влизане на съдебното решение в сила и за в бъдеще до промяна на обстоятелствата, определящи нуждите ѝ от издръжка, както и направените по делото разноски. Представя писмени доказателства. Сочи гласни доказателства.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, констатира следното:

Страните по делото са сключили граждански брак на *****Г. в гр. Дулово (Удостоверение за сключен граждански брак от ***** Г., издадено въз основа на Акт за граждански брак № 0064/*****Г., от Община Дулово).

От бракът си имат родени две деца Е. Х.К. с ЕГН ***** и Е. Х.К. с ЕГН *****, които понастоящем не са навършили пълнолетие (Удостоверение за раждане от *****Г., издадено въз основа на Акт за раждане № *****Г. от Община Дулово и Удостоверение за раждане от

*****г., издадено въз основа на Акт за раждане № *****г. от Община Дулово)

По делото безспорно се установи от кореспондиращата част на изявленията на ищеца и на ответницата, че съпрузите са във фактическа раздяла от месец февруари 2021г., когато ответницата се прибрала от ***** заедно с двете деца и отседнала в дома на своите родители.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 49 от СК предвижда, че всеки от съпрузите може да иска развод, когато бракът е дълбоко и непоправимо разстроен. Дълбокото и непоправимо разстройство на брака е един сложен резултативен факт, извод за който прави съдът, въз основа на конкретните факти от живота на съпрузите. Съдебната практика многократно е давала определение кога в рамките на една брачна връзка е налице дълбоко и непоправимо разстройство. Най-общо, бракът между съпрузите е дълбоко и непоправимо разстроен, когато общността между съпрузите е напълно и окончателно разрушена, когато липсва и минималната наличност на изискуемото от морала и закона съдържание на една нормална брачна връзка - иначе казано, налице е формално съществуване на брачната връзка, която е изпразнена от необходимото според закона и морала съдържание. В конкретния случай, може да се направи извод за дълбоко и непоправимо разстройство на брака на страните по делото. Този извод съдът прави въз основа на всички събрани по делото доказателства, които сочат, че от година страните по делото са във фактическа раздяла и от този момент няма контакт между двамата съпрузи. От показанията на допуснатите свидетели се установява, че между страните винаги е имало конфликти, предимно от финансово естество.

И ищецът и ответницата дадоха обяснения по реда на чл.176 от ГПК в проведените по делото съдебни заседания.

В обясненията ищецът първо отрече, но после призна че поддържа връзка с друга жена от гр.Истанбул, Република Турция и че е показвал на ответницата нейни снимки. Заяви, че не са имали съвместен живот като нормално семейство и че много отдавна е настъпил раздорът между тях.

Ответницата в своите обяснения заяви единствено, че не желае да е развежда и че е съгласна да заживее отново заедно с ищеца, като отиде с

децата при него в *****.

Анализът на доказателствения материал налага извода, че бракът е изпразнен от съдържание при това състояние на съпругеските отношения, в брачния им съюз не могат да се постигнат целите на брака, заложен в чл. 2, ч.17 и чл. 18 на СК, и той съществува само формално. По отношения на разпитаните свидетели, чиито показания съдът прецени с оглед на всички други данни по делото, като имаше предвид възможната тяхна заинтересованост като лица в близка родствено връзка със страните, съдът не им дава пълна вяра, като се опира единствено на съвпадащата им част и на тази, кореспондираща с останалите доказателства по делото. От една страна, техните показания са свързани с това че са чували за отношенията между съпрузите но не са били преки очевидци на същите, и разгледани поотделно, очевидно обслужват каузата на страните, които са ги довели да свидетелстват в съдебно заседание, но от друга страна, разгледани в тяхната съвкупност, показанията им дават ясна картина какво точно се е случило и във взаимовръзката си са логични, безпротиворечиви и кореспондират с установеното по делото дълбоко и непоправимо разстройство на брака. Въпреки, че ответницата заяви че не желае да се развежда и иска да запази семейството си, ищецът категорично отказа и заяви пред съда, че желае да се разведе, както и че е искал това и след раждането на първото им дете Е. Х.К.. В такъв случай и при изразено категорично желание от единият от съпрузите за прекратяване на брачната връзка, общността между съпрузите е напълно унищожена и са разкъсани всички духовни и физически връзки между тях, като от брака е останала само формално юридическата връзка, която съществува само на книга. Всички устои на брака им са подронени и разрушени, той е опразнен от жизнено съдържание, обективно е разрушен в основата си и фактически е престанал да съществува, тъй като е настъпила обективна невъзможност за неговото продължаване - това би било безсмислено, неоправдано, би представлявало само тежест за съпрузите и обществото и от тази гледна точка по-нататъшното му съществуване е нетърпимо.

Съдът намира, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака имат и двамата съпрузи, тъй като нито един от тях не е положил нужните усилия, за да преодолеят кризата в брачния съюз. И двамата съпрузи са виновни за брачното разстройство, тъй като са прекъснали емоционалната

връзка помежду си. И двамата съпрузи са загубили, без да положат усилие, нормално съдържимото в едно брачно правоотношение. Ето защо, вината е взаимна.

Съдът приема още, че и двамата партньори са допринесли за разпада на брачната връзка – ответницата напускайки семейното жилище в *****, а ищецът създавайки предпоставки и допускайки отчуждението на съпругата. Партньорите не са склонни да постигнат компромис помежду си, отчитащ нуждите и желанията на всеки от тях. Не са положили достатъчно усилия да преодолеят конфликтите и да възстановят хармоничните отношения помежду си. Поведението и на двамата съпрузи се е отразило върху нормалното протичане на брака и е довело до невъзможност за продължаване на съвместния съпружески живот. В обобщение на изложеното, съдът приема, че и двете страни, чрез поведението си, са съзнавали, че рушат брачната връзка, поради което вината за настъпилото разстройство следва да се вмени и на двамата.

ОТНОСНО УПРАЖНЯВАНЕТО НА РОДИТЕЛСКИТЕ ПРАВА:

В молбата за развод ищецът е направил искане упражняването на родителските права на родените по време на брака деца да бъде предоставено на ответницата като тяхна майка.

Такова искане е направила и ответницата с писмения си отговор.

Това искане се поддържа от страните и в съдебно заседание.

При решаване на въпроса за упражняването на родителските права трябва да се изхожда преди всичко от интересите на децата/ в този смисъл е и Постановление № 1 от 12.11.1974г. по гр.д.№ 3/74г. на Пленума на Върховния съд/, преценени с оглед и на следните обстоятелства: родителски качества; полагане грижи и умения за възпитание; подпомагане подготовката за придобиване на знания, трудови навици и др.; морални качества на родителя; социално обкръжение и битови условия; възраст и пол на децата; привързаност между деца и родители и помощ на трети лица. От значение е умението на родителя да направлява децата в живота, да им дава положителен пример, да им внушава правилни постъпки и т.н., като полага лични усилия във връзка с отглеждането им, надзора и възпитателските похвати по изграждането личността на всяко едно от децата. Допълнителната разпоредба

на §1, т.5 от ЗЗД/ДВ бр.14 от 2009г./ даде и законова дефиниция за понятието „най-добър интерес на детето” – преценка на: а/желанията и чувствата на детето; б/физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; в/възрастта, пола и други характеристики на детето; г/опасността или вредата, която е причинена на детето или има опасност да му бъде причинена; д/способността на родителите да се грижат за детето; е/последниците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата, ж/други обстоятелства, имащи отношение към детето.

Видно от изложеното в молбата за развод и от писмения отговор на ответника, от фактическата раздяла между страните майката е тази, който е полагала грижи за родените от брака деца Е. Х.К. и Е. Х.К., и продължава да полага грижи за тяхното отглеждане и възпитание, тъй като те живеят при нея в ****, а ответникът е изявил желание да подпомага съпругата си в грижите за децата включително и финансово. Не се спори по делото, че от месец февруари 2021г. и до сега децата живеят заедно с майка си в ****, на ул. Добруджа № 86, обл.Силистра, където се намира домът на техните баба и дядо по майчина линия.

Не се спори, че въпреки фактическата раздяла между родителите, бащата е поддържал контакти с децата по телефона, а при завръщането си от ***** е осъществявал лични контакти с тях. Пращал е и пари.

Становището на Дирекция „Социално подпомагане“ – Дулово в изготвеният и депозиран от тях по делото социален доклад, е че децата Е. Х.К. и Е. Х.К. са емоционално привързани и към двамата си родители, и за нормалното им физическо, психо-емоционално, образователно и социално развитие са осигурени всички условия от майката при която те живеят в момента.

Децата са споделили пред социалният работник който ги е посетил, че баща им им се обажда редовно, че им изпраща подаръци и че през месец юли 2021г. са му гостували за една седмица в *****.

В този смисъл съдът намира, че с оглед физическото, психическото и нравственото развитие на родените по време на брака деца и тяхната възраст, от двамата родители майката е по-пригодна да полага грижи за тях. След раздялата между страните, децата са останали да живеят при майката, която е създала необходимите жилищни и битови условия за отглеждането им. При

нея се чувстват добре, което допълнително дава основание на съда да смята, че децата ще са по –добре при тяхната майка, ще се чувстват по-спокойни, и при която има създадени необходимите жилищни и битови условия за нормалното им развитие и възпитание, а оттам и по- благоприятна атмосфера за отглеждане.

Това обстоятелство, в хода на настоящия процес, не се оспорва от ищеца. В тази връзка същият и в молбата си за развод е заявил, че желае местоживеенето на децата да бъде при тяхната майка на която да бъде предоставено и упражняването на родителските права.

Предвид изложеното и предвид всички събрани по делото доказателства, съдът счита, че изцяло в интерес на децата е те да не променят сегашната среда на живот и развитие, към която не са приспособили успешно, да не бъдат откъсвани от майка си от чийто грижи и напътствия имат с оглед възрастта в която се намират – на 6 и 11 години, тъй като в този етап на тяхното развитие и съзряване, именно тя е тази, която има нужния капацитет и качества успешно да развие възможностите им и да им осигури добра психична и физическа основа за по-нататъшното им развитие, част от което ще бъде и осъществяване на лични отношения с бащата.

Всичко изложено дотук в своята съвкупност е от съществено значение при решаване на въпроса при кого от родителите да се определи местоживеенето на родените от брака деца и на кого от тях да се предостави упражняването на родителските права след развода. Следва местоживеенето на децата да се определи при ответницата, тъй като това ще бъде изцяло в интерес на децата.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА РЕЖИМА НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ НА БАЩАТА С РОДЕНИТЕ ОТ БРАКА ДЕЦА:

Упражняването на родителските права спрямо децата в бъдеще става само от родителя, комуто децата са предоставени за възпитание и отглеждане. Това обаче не лишава другия родител от родителските му права, а задълженията на двамата родители се запазват независимо от допуснатия развод. Заедно с това за двамата родители възникват и нови задължения, произтичащи от развода - да спазват коректно поведение един към друг, да не вършат нищо за отчуждение на децата спрямо другия родител и помежду им, да не накърняват своя и на другия родител авторитет, да обезпечават

обстановка, която да съдейства за развитието на децата. Съдът счита, че като изхожда от обстоятелствата на конкретния случай, трябва да определи така личните отношения между родителите и децата, че да се създава нормална обстановка за поддържане на тези отношения, тъй като е необходимо определените мерки с решението да не стават допълнителен източник за недоразумения и спорове между родителите. Поддържането на лични контакти между децата и родителят на когото не са присъдени родителските права е в интерес на последните, като разрывът в отношенията между съпрузите не следва да пречи на поддържането на нормалните отношения родител - дете. Личните отношения на децата с рождения им баща са в негов интерес, тъй като дават възможност за запазване на родствена връзка родител-дете и за запълване на липсата от баща, която детето ще изпитва в ежедневието си.

Предвид изложеното, съдът намира, че следва да определи режим на лични контакти на бащата Х.М. с децата Е. Х.К. и Е. Х.К., както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 09.00 часа в събота с преспиване по местоживеенето на бащата на територията на Република България, а именно: в *****, до 18.00 часа в неделя, както и един месец през лятото по споразумение между родителите, който месец не съвпада с годишния отпуск на майката.

ПО ВЪПРОСА ЗА ДЪЛЖИМАТА ЕЖЕМЕСЕЧНА ИЗДРЪЖКАТА НА РОДЕНИТЕ ОТ БРАКА ДЕЦА:

При определяне размера на дължимата издръжка съдът следва да изхожда от нуждите на детето, което има право на издръжка, и възможностите на родителите, дължащи издръжка. При решаване на въпроса за дължимата издръжка, съдът взе предвид от една страна нуждите на всяко едно от децата, съобразно обикновените условия за живот, като взе в предвид възрастта на децата и обстоятелството, че децата посещават учебни заведения възможностите на страните да осигуряват издръжка, съобразно техните доходи и имуществено състояние, поради което съдът намира, че за задоволяване на нуждите на децата и правилното им развитие, отглеждане и възпитание, както и с оглед обстоятелството, че бащата изрази желание да заплаща на всяко едно от тях месечна издръжка в размер на по 300 лв., считано от датата на влизане в сила на съдебното решение, ведно със

законната лихва върху всяка просрочена вноска, до настъпване на законни основания за нейното изменяване или прекратяване.

ОТНОСНО ПОЛЗВАНЕТО НА СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ:

Ищецът в молбата си за развод заявява, че има придобит по време на брака недвижим имот – домът на неговите родители в *****.

Представен е Нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане със запазено право на живеене върху имота № *****г. на нотариус К.К. с район на действие – Районен съд – Дулово, от който става ясно че в този имот продължават да живеят родителите на ищеца.

Ответницата е предявила иск да ѝ бъде предоставено ползването на семейното им жилище, представляващо обзаведена стая с отделен вход разположени откъв главният ход на недвижим имот, находящ се в *****, заедно с общо ползване на кухня и сервизни помещения.

Предоставянето за ползване на семейното жилище е последица от развода между страните - елемент от имуществените последици на прекратяването на брака. Съгласно разпоредбата на § 1 ДРСК семейно жилище по смисъла на СК е жилището, което е обитавано от двамата съпрузи и техните ненавършили пълнолетие деца, т. е. принадлежността на правото на собственост е ирелевантно обстоятелството. По правната си същност производството по претенцията за предоставяне ползването на семейното жилище не е исково, а спорна съдебна администрация - форма на съдебна намеса в гражданските правоотношения, осъществявана по реда на двустранно спорно производство, решението по което няма сила на пресъдено нещо и може да бъде изменяно при промяна на обстоятелствата. Съгласно разпоредбата на чл. 322, ал. 2 от СК искането за ползване на семейното жилище се съединява с брачния иск, поради което то следва да бъде въведено от ищеца с молбата за развод, а от ответника може да бъде предявено с отговора на исквата молба или с насрещен иск. След въвеждането му като предмет на делото от една от страните, становището на насрещната страна относно начина на разпределянето му или на кого от съпрузите да бъде предоставено ползването, съставлява правен довод, който може да бъде заявен включително и до приключване на устните състезания по делото. При решаването на въпроса за ползването на семейното жилище следва да се приложат разпоредбите на § 1 от ДР, вр. чл. 56, ал. 1 СК, както и указанията,

дадени с ППВС № 12/1971 г., които не са загубили действието си. Понеже в действащия СК липсват конкретни разпоредби относно предоставяне ползването на семейното жилище, то следва да се приложи общото правило на чл. 56, ал. 1 СК, съгласно което при допускане на развода, когато семейното жилище не може да се ползва поотделно от двамата съпрузи, съдът предоставя ползването му на единия от тях, ако той е поискал това и има жилищна нужда. Задължително за съда, когато определя кой от двамата бивши съпрузи след прекратяването на брака следва да ползва семейното жилище, заедно с жилищните нужди, е да преценява и здравословното състояние, вината и ако има ненавършили пълнолетие деца - техните нужди тогава,.

В Решение № 554/15.07.2010 г., ГД № 1774/2009 г., IV г. о., на ВКС, е прието, че когато семейното жилище е общо, първо се преценява възможността то да се ползва поотделно от двамата съпрузи. Когато това е невъзможно, ползването се предоставя на единия от тях (по искане на единия съпруг, а когато от брака има ненавършили пълнолетие деца - служебно). Когато семейното жилище е на близки на единия от съпрузите, ползването (на цялото жилище или на част от него) може да бъде предоставено на упражняващия родителските права друг съпруг само за срок до една година. За да се произнесе по мерките относно ползването на семейното жилище, съдът установява кой е негов собственик (или притежава вещното право на ползване) и от кои помещения се състои то. Семейно жилище са тези помещения, които се ползват от съпрузите и ненавършилите пълнолетие деца. Не са част от семейното жилище помещенията, които се ползват самостоятелно от пълнолетни низходящи на съпрузите, както и помещенията, които се ползват самостоятелно от близки на съпрузите, освен когато семейното жилище е общо. В последния случай самостоятелно ползваните помещения от близък на единия от съпрузите са част от семейното жилище. Като се произнася по мерките относно ползването на семейното жилище съдът не разглежда и не се произнася по оспорвания на правото на собственост. Съдът преценява и възможността за обособяване на самостоятелни реални части от семейното жилище (без общо ползване на помещения). Ако това е възможно, ползването на семейното жилище се разпределя, независимо от това какви са отношенията между съпрузите - търпими или нетърпими. Когато в семейното жилище могат да бъдат

обособени отделни помещения за самостоятелно ползване от единия съпруг (заедно с децата, върху които той упражнява родителски права) и от другия съпруг (заедно с децата, върху които той упражнява родителски права), а други помещения трябва да останат за общо ползване, разпределението може да бъде осъществено само ако отношенията между съпрузите са търпими. В този случай в разпределението съдът изрично посочва кои помещения от кой съпруг (заедно с децата, върху които той упражнява родителски права) се ползват самостоятелно и кои помещения остават за общо ползване. Съдебната практика по поставения въпрос е уеднаквена с редица съдебни решения, като разрешението му е напълно в синхрон с тълкуването, дадено в ППВС № 12/87 г. – семейното жилище може да се ползва от двамата съпрузи поотделно в случай, че жилищните и сервизни помещения могат да се обособят в отделни жилища, без преустройство, изменения или промяна в предназначението им, независимо от това дали отношенията им са търпими или не, а ако няма достатъчно сервизни помещения за двамата, се разпределят жилищните помещения при общо ползване на сервизните, но само ако отношенията между бившите съпрузи са търпими. В Р. № 247/2009 г., по ГД № 239/2009 г. на ВКС, е прието, че отношенията между бившите съпрузи са търпими, когато са основани на взаимна толерантност, изключваща физически или психически тормоз, установена е поносимост, умЕ.ост и е възможен диалог, когато липсва физическа и словесна агресия, а поведението е насочено към избягване на конфликти, прояви на такт и разрешаване на проблемите чрез взаимни отстъпки.

В процесния случай претенция за ползването на семейното жилище е направена от ответницата. Семейното жилище, съгласно описанието в представеният нотариален акт, представлява едноетажна, еднофамилна сграда със застроена площ от 113 кв.м., находящо се в *****.

Имотът е придобит на ***** г. чрез прехвърляне със задължение за гледане и издръжка на името на ищеца по време на брака му с ответницата, като прехвърлителите и родители на ищеца са си запазили пожизнено правото да ползват и живеят в имота.

По делото не бяха ангажирани доказателства относно доходите на страните, както и наличие на собственост върху други недвижими имоти. Доводът на ответницата за ползване на семейното жилище е единствено, че

това е нейно право. В конкретния случай е установена физическа нетърпимост и непоносимост между съпрузите, както и не се установи възможност от процесния да се обособят два самостоятелни жилищни имота. Съобразно доказателствата по делото, предвид, че в семейното жилище макар и общо на двамата съпрузи, продължават да живеят родителите на ищеца, както и това, че отношенията им не биха могли да бъдат квалифицирани като търпими, се налага извода, че съдът не може да уважи искането на ответницата за предоставяне ползване на част от това семейно жилище.

Същевременно, по делото не са събрани доказателства, че жилищните и сервизните помещения на семейното жилище могат да се обособят в отделни жилища, за да се разпредели ползването на жилището между страните, без да се изследва търпимостта на техните отношения и без това да пречи на родителите на ищеца спокойно да живеят в имота и да го обитават, без това да създава пречки и на ответницата.

С оглед на това предявеният от ответницата иск по чл. 56 от СК се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

ОТНОСНО ФАМИЛНОТО ИМЕ НА СЪПРУГАТА СЛЕД РАЗВОДА:

Съдът е сезиран с такова искане от ищеца в молбата за развод, и от ответницата в писмения отговор, поради което и на основание чл. 326 от ГПК във връзка с чл. 53 от СК, намира за правилно съпругата да възстанови предбрачното си фамилно име – Алиева, и да отпадне носенето на фамилията на съпруга й - М..

ОТНОСНО ДЪЛЖИМАТА СЛЕД РАЗВОДА ИЗДРЪЖКА МЕЖДУ СЪПРУЗИТЕ:

По отношение на дължимата за в бъдеще издръжка между съпрузите, съдът счита, че такава няма да се дължи, тъй като страните не претендират такава.

ОТНОСНО ПРЕДЯВЕНИЙТ ИСК ПО ЧЛ. 145, АЛ.1 ОТ СК

По отношение предявения от ответницата против ищеца насрещен иск за заплащане на издръжка в размер на една минимална работна заплата, считано от влизане на съдебното решение в сила и за в бъдеще до промяна на обстоятелствата, определящи нуждите й от издръжка, съдът намира за

неоснователен по аргумент на чл. 145,ал.1 от СК.

Предвид вината и на жената за брачното разстройство, искът за издръжка на бившата съпруга следва да бъде отхвърлен като неоснователен – право на издръжка има само невиновният за развода съпруг.

ОТНОСНО ДЪЛЖИМИТЕ ДЪРЖАВНИ ТАКСИ И РАЗНОСКИ:

Съдът определя окончателна държавна такса за производството по делото в размер 50.00 лв., от която следва да се приспадне внесената от ищеца 25.00 лв.,като ответницата следва да бъде осъден да заплати допълнителна държавна такса по сметка на РС-Дулово в размер на 25.00 лв.

Ищецът Х. К. М. с ЕГН *****, **, обл.Силистра, следва да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметката на Районен съд – Дулово, държавна такса от 4% върху тригодишните

платежи на присъдените издръжки, **в размер на 864.00 лева** /осемстотин шестдесет и четири лева.

С оглед изхода на делото, направените по делото разноски следва да останат в тежест на страните така, както са ги направили.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА с развод, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство гражданския брак между Х. К. М. с ЕГН *****, **, против А.. К. М. с ЕГН *****, сключен на ****г. в ****, с Акт за граждански брак № ***** от същата дата на Община Дулово, по вина и на двамата съпрузи.

ОПРЕДЕЛЯ местоживее на родените от брака деца Е. Х.К. с ЕГН *****, **, и Е. Х.К. с ЕГН *****, **, при тяхната майка А.. К. М. с ЕГН *****, **, в ****, ул. Добруджа № 86, обл.Силистра.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права върху родените от брака деца Е. Х.К. с ЕГН *****, **, и Е. Х.К. с ЕГН *****, **, на тяхната майка А.. К. М. с ЕГН *****, **,.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата Х. К. М. с ЕГН *****, с децата Е. Х.К. с ЕГН ***** и Е. Х.К. с ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 09.00 часа в събота с преспиване по местоживеенето на бащата на територията на Република България, а именно: в *****, до 18.00 часа в неделя, както и един месец през лятото по споразумение ежду родителите, който месец не съвпада с годишния отпуск на майката.

ОСЪЖДА Х. К. М. с ЕГН *****, от *****, ***** да заплаща на детето Е. Х.К. с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител А.. К. М. с ЕГН *****, ежемесечна издръжка в размер на 300/триста/лева, считано от влизане на решението в законна сила, до настъпване на законни основания за нейното изменяване или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до изплащането ѝ.

ОСЪЖДА Х. К. М. с ЕГН *****, от *****, ***** да заплаща на детето Е. Х.К. с ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител А.. К. М. с ЕГН *****, ежемесечна издръжка в размер на 300/триста/лева, считано от влизане на решението в законна сила, до настъпване на законни основания за нейното изменяване или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до изплащането ѝ.

ПОСТАНОВЯВА след прекратяване на брака А.. К. М. да носи пребрачното си фамилно име - АЛИЕВА.

ОТХВЪРЛЯ направеното от А.. К. М. с ЕГН *****, искане с правно основание чл. 56, ал.1 от СК, да ѝ бъде предоставено ползването на семейно жилище, представляващо обзаведена стая с отделен вход разположени откъм главният ход на недвижим имот, находящ се в *****, заедно с общо ползване на кухня и сервизни помещения, като неоснователно.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от А.. К. М. с ЕГН *****, ***** насрещен иск с правно основание чл.145 от СК, за заплащане ежемесечна издръжка от от бившия ѝ съпруг Х. К. М. с ЕГН *****, *****, обл.Силистра, в размер на една минимална заплата, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, за в бъдеще, считано от датата на подаване на исковата молба до настъпване на промяна на обстоятелства, определящи нуждите на децата, като неоснователен.

ОСЪЖДА А.. К. М. с ЕГН *****, ***** да заплати по сметка на

Районен съд – Дулово, сумата от 25.00 лв. /двадесет и пет лева/ - допълнителна държавна такса за производството по делото.

ОСЪЖДА Х. К. М. с ЕГН *****, *****, *****, да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметката на Районен съд – Дулово, държавна такса от 4% върху тригодишните платежи на присъдените издръжки, **в размер на 864.00 лева** /осемстотин шестдесет и четири лева /.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Силистренски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Дулово: _____